10de JAARGANG | CURACAO DEN 11n. NOVEMBER 1893 | No 515

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0.25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, No 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66. RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un annuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

AANEENSLUITING.

Het machtige woord: Vereenigt U!, van het Vaticaan uitgegaan, begint in alle landen meer en meer te weerklinken. Mochten wij, een paar weken geleden, toen de Staatsraad Heijdenrijk in 's Gravenhage optrad voor den katholieken *Volksbond*, op de zegenrijke werking wijzen der Katholieke Vereenigingen, ontstaan uit den kern des volks, die zich als een wal opwerpen, om de maatschappij voor een algeheelen ondergang te behoeden—thans slaan wij met genoegen een blik op de R. K. Werkliedenvereeniging van Sint Joseph, die, hoewel slechts een half jaar geleden te *Utrecht* opgericht, reeds nu meer dan 800 leden telt: een keurbende, die bemoedigt voor de toekomst.

Den 8 October ll. hield genoemde Vereeniging in het gebouw van Kunsten en Wetenschappen, onder het buitengewoon voorzitterschap van het Kamerlid, Dr. Schaepman haar eerste, halfjaarlijksche, algemeene feestzitting. Meer dan van de muziek- en zanguitvoeringen, die bij zulk een gelegenheid onmisbaar zijn, wenschen wij onzen lezers verslag te geven van de boeiende, praktische, altijd van warme geestdrift tintelende woorden van dien gevierdsten der nederlandsche redenaars dr. H. J. A. M. Schaepman.

Na een inleiding van den president, beklom de buitengewone voorzitter het spreekgestoelte en nam het woord.

Zonder ruggespraak met wie ook tehebben gehouden, zeide spr. zich toch gemachtigd te rekenen den voorzitter der vereeniging een woord van dank te brengen voor zijn helder en welsprekend verslag. Hij stemt in met den lof, die daarin wordt gebracht aan de verschillende besturen van afdeelingen en medewerkers. Alleen is hij verplicht, protest aan te teekenen tegen de rol, welke hem is toegekend. Hij doet dit zeker niet, om een tegen-protest uit te lokken. Dit zou toch niets anders zijn dan een visscherij, die met de visscherij van St. Petrus niets gemeen heeft (*gelach en applaus*). Maar hij weet, dat groote gevolgen niet als oorzaak hebben één persoon, maar de goede geest en de inspanning van zeer vele personen. Deze vereeniging heeft haar ontstaan en ontwikkeling te danken aan de kloeke en krachtige samenwerking van het bestuur en de leden, aan den geest, die haar bezielt, en die, naar wij hopen, haar tot het einde bezielen zal.— In het verslag zijn verschillende zaken ter sprake gebracht, die tot opmerkingen zouden aanleiding geven, maar spr. wil slechts enkele bepaalde zaken aanroeren. Het heeft hem evenwel genoegen gedaan, dat de vereeniging begonnen is met te zorgen voor de zwakken, met een voorzorg, die niets anders is dan wijze voorzichtigheid ten opzichte van hen, die zwak en hulpbehoevend kunnen worden. Wat het verlangen en streven der vereeniging naar een eigen gebouw betreft, hieromtrent moet spr. verklaren, dat het bezit van een eigen huis een zeer schoone zaak is, maar men moet dan hebben zeer stevige fundamenten en een zeer licht dak. Men moet met het dak in figuurlijken zin niets te doen hebben. Men zal mij wel begrijpen (*gelach en applaus*). En dan, zijt niet ongeduldig, zegt spr. Het leven onder de tent heeft ook zijn goede zijde. De Israëlieten zwierven veertig jaren in de woestijn en leefden in tenten, ofschoon zij een groot wetgever aan hun hoofd hadden. Men kan ook onder de tent krachtig worden en de beste soldaten, ook in den socialen strijd onzer dagen, zijn zij, die in het veld hebben geslapen onder den blooten hemel. (*Applaus.*) Bij zijn gelukwensch en hulde voor het verslag, roept spr. den leden toe: Legt u toe op het vormen van vakvereenigingen. Vakvereenigingen staan het naast tot de gilden en brengen tot elkander wat bij elkander behoort. Vormt vooral zulk een vereeniging voor hen, die bij het spoorwegwezen zijn betrokken. Dit is in onzen tijd een gebiedende plicht. Zij, die in dienst staan van deze geweldige, medesleepende steeds her- en derwaarts voerende kracht moeten weten, dat zij zich een vaste plaats moeten verwerven bij God in den hemel. En dat zullen zij kunnen doen, wanneer zij vasthouden aan het geloof in God en de heilige zorg der Kerk (*applaus*).

Spr. wil nu een woord zeggen over den aard en het doel van het katholieke vereenigingsleven met betrekking tot de katholieke werklieden vereenigingen. Wat is het katholieke vereenigingsleven? Spr. kan dit het best duidelijk maken, wanneer hij wijst op twee leeringen, die van een boos beginsel uitgang hebben. Dat beginsel is de gelijkheid van allen. Niet de gelijkheid tegenover God, als kinderen van eenzelfden vader, maar de gelijkheid die predikt, dat alle menschen dezelfde rechten moeten hebben op tijdelijke genietingen, stand en vermogen. Die prediking, welke telkenmale wordt weersproken in de practijk van het dagelijksch leven, heeft twee gevolgen gehad, waaraan alle ellende en alle rampen zijn toe te schrijven. Zij heeft den mensch ertoe gebracht alleen aan zich-zelven te denken. Een ieder wilde natuurlijk de gelijkheid hebben in wat het beste was. In het mindere en ook in het middelmatige wil niemand de gelijkheid. En de leus werd aangeheven: Ieder voor zich en God voor ons allen! Men moest zien te krijgen en te halen zooveel als mogelijk was en ontstonden er ongelijkheden, dan moest God maar zorgen, dat zij verwijderd werden. Toen deze leus een tijdlang was toegepast, liet men de laatste woorden ervan varen: want men geloofde niet meer aan God en achtte Zijn hulp overbodig. En men zei alleen: *Elk voor zich.* Toen begon de strijd om het bestaan, waarin de sterkste alleen *kon, moest*, ja zelfs alleen *mocht* zegepralen. Dit was het eerste gevolg van de gelijkheidstheorie, maar er is nog een ander. En wel dit, dan toen een ieder aan zichzelf alleen dacht, niemand meer denken kon aan het geheel en aán de orde in de Maatschappij. Men vergat wat klas of stand wezen mocht. Er ontstond een namelooze verwarring, een worsteling en wenteling in de samenleving, die alles door elkander wierp. Het werd eigenbaat aan de eene zijde, verwarring aan de andere. Er kon geen sprake meer zijn van liefde tot den naaste, van recht voor den naaste. Alles loste zich op in den enkelen persoon, waarbij het bestaan van klassen en standen geheel uit het oog werd verloren.— Tegenover die gevolgen van het booze beginsel komt het katholieke vereenigingsleven te staan. Dat vereenigingsleven brengt in herinnering, dat alle menschen broeders zijn, kinderen van eenzelfden Vader. Het leert, dat de menschen niet alleen mogen denken aan zichzelf, maar ook aan anderen, ook aan den reiziger, die lag op den weg tusschen Jerusalem en Jericho. Het leert, dat de menschen bij en tot elkander behooren en dat, wanneer de eene hand de ander wascht beide schoon worden. Er kan geen recht zijn, wanneer er geen liefde is en geen liefde, wanneer een ieder slechts denkt aan eigen belangen. Het katholieke vereenigingsleven predikt verder de aaneensluiting van allen, die tot een zelfden stand in de Maatschappij be-

---

FEUILLETON

BALA DI PLATA

(*Sigimentoe i fin*).

Un bala pa el mes, Nutting dici coe un tono interogativo, tirando un bista di examinasion ariba e bala di plata. Esai mi no a tende nunca, di berdad. Pakiko mester traha un bala special p'esai? A mi lo corda koe un di esakinan tambe lo por haci su efecto.

I el a moenstra na algun patroon pisar, koe tabata toca cerca su mes pistoolnan, koe tabata riba mesa.

Nan lo por falta, massa. Bo abi, koe Satanas pa su mes percura i e bala-aki ta trahá anochi coe judanza di diabel i no por hera p'esai. Mi conocé, massa. Mi e mira promé-aya. Es ora-ai el a buig te abao pa Nutting i dici: Mi mé trahé.

I nan a haci nan efecto? Nutting a puntra casi hariendo.

Esai nan haci bon, massa.

Awor e mariscal a hala un latji den su lessenaar i saca un pistool di duelo na moda bieuw i hinca e bala den e loop.

El ta pasa net, boetji, Trece mi cos di polber i lo mi carga e pistool-aki coe e bala.

Ta bon pa tin e cos-aki na manoe, ora mi kier haci uso di djé.

Atrobe el a hari pa supersticion di e neger.

E neger bieuw a obedece.

No tin node di cargé, massa.

E hende sol pa kende el ta trahá lo por moeri di djé i bo no por tira bo mes mata coené, no, no, esai no pò.

—Mihor anto, boetji, toch lo mi cargé, e mariscal dici, i awe merdia lo nos poerbé riba schijf. Si mi manca e rosa blancoe na diez-dos paso di distancia anto mi ta conoce koe bo tin razon. Si mi raca, anto bo bala di boerdugoe no ta mihor of peor koe un otro.

Ta bon, massa, ma bo'n ta raké, esai mi ta hura te hinca mân den candela, e neger a responde.

Net ora Nutting à caba di carga, a bini un bisjita, i p'esai el a warda e pistool purá atrobe den lessenaar. Henter dia Nutting tabatin hopi affaire i tabata anochi caba, ora el a drenta su kantoor atrobé, pa cual e plan koe el a traha mainta, a ser loebidá atrobé. E pistool di duelo coe su bala di plata a keda luna i luna den lessenaar sin nan misji coe n'é.

Varios bez for di bisjita di Allen, e mariscal a bolbe haci biaha i ristra tera pa haja e bandido spiertoe cohe, ma cada bez el mester a bolbé sin haci nada.

Toch lo nan bai haci un ultimo esfuerzo.

Algun informacion koe nan tabata acepta pa sigur a hacié conoce por ultimo hoeki di e bandido i awor, costa lo que costa, esaki lo no hui dansa. Nutting a examina pata i heroenan di su cabai i el a carga su pistoolnan coe un precausion for di coestumber.

Policia riba cabai, riba kende su coerasji i balenteria el por a confia, tabata crusa toer caminanan. Su majan mainta e mariscal coe siete di su soldanan bon armá i intrépido lo basja den e lugar, camina e bandidonan tabatin nan nesji, i di es manera-ai of Allen of Nutting mes lo cai; esai el a proponé. Segun idea di e mariscal, es expedicion a keda bon secreto i p'esai tambe tabatin mas speranza riba un bon resultado.

Nutting tabata sinta traha na su lessenaar. El tabatin ainda solamente algun carta di skirbi i algun memoranda di kibra. Lo por a socede koe nunca mas el a sinta na e lessenaar-ai. Mientra el tabata larga su wowonan cai riba e cantidad grandi di papel, documento i duplicado, koe tabata netji drechá su dilanti, el a ripara di repiente loop di e pistool bieuw di duelo, mitar scondir den un di e sacoenan, i mientras recuerdo di circunstancianan, na manera koe el a bin poné, a drenta su sintir, el tabata bai riparé net, ora el a tende na porta boroto d paso di pia lastrando i trompecando; un momento despues un muher bieuw, lomba abao a drenta su kantoor.

A bira basta laat caba, i Nutting a keda mira e biní nobo coe admiracion, mientra el a mandé políticamente di bai sinta.

El a gracici coe un tono di coerazon tristoe i larga su curpa cai fatigá riba un stoel.

— Bo ta mariscal Nutting, mi ta kere, el dici despues di algun tempoe, moenstrando un cara bruin i di loptji, koe tabata mitar scondir 'tras di un sombré extraordinariamente grandi un bril berde.

— Si, senjora, Nutting a responde. Mi a camna un camina basta aleuw, afin koe mi por papia coe bo, a lo menos pa un muher bieuw.

Mi ta coeminza gasta poco-poco, mi ta kere. Ceroenan ta hopi mas trabahoso pa mi, di lo que nan tabata cuarenta anja pasá, el dici suspirando. Ma bo ta mira, mi ta bini pa un cuenta, p'esai mi ta bini. Mi mester a papia coe bo. Bo no conoce mi, mi ta kere?

Mi ta kere alomenos koe no, senjora, Nutting a responde poco-poco.

No, esai no por ta, pasobra nunca bo a mira mi promer. Mi ta Bethsheby Allen, i mi jioe, ta Ruloff Allen. Lo bo a tende sigur di djé mi ta here?

— Si, el mi conoce, Nutting a papia

hooren. Wanneer dit er niet bij kwam, waarom zou men dan naast een zoo machtige, grootsche. majestueuze vereeniging als die der katholieke Kerk nog een andere vereeniging behoeven te stellen? De ware aard van het katholieke vereenigingsleven is: dat het bij elkander brengt, wat bij elkander behoort. wat denzelfden strijd heeft te voeren en hetzelfde doel heeft na te jagen. Het herstelt den liefdeband in de Maatschappij. maar verkondigt tevens de leer, dat er klassen en standen zijn. waarvan de leden tot elkander dienen te gaan en elkander hebben te ontwikkelen. Daarom heeft Paus Leo XIII — dien God nog lang moge sparen! — gezegd: Vereenigt u. vereenigt u om, het hooge beginsel. dat alle menschen tot broeders maakt, maar ook omdat gij hetzelfde hebt groot te maken en te verheffen. Vereenigt u! Niet met vijandige bedoelingen tegenover anderen. maar opdat gij in uw eigen kring een school schept tot uw ontwikkeling en een vesting tot uw behoud. (*Applaus.*)

Wat is nu het doel van de katholieke werklieden-vereenigingen? Geen ander dan de verheffing van den eerlijken, christelijken werkmansstand. Niet de verheffing van het individu, van den enkelen persoon, maar van den stand in zijn geheel. Die stand zal zich-zelf redden, wanneer hij de plaats heeft ingenomen, welke hem in de Maatschappij toekomt. Die stand moet zijn leden kunnen helpen, wanneer dit noodig is. De werkman heeft veel geleden onder de gelijkheid-theorie, door de ijdele leuzen, welke zij opwekte en door hare werking in de practijk, welke geen andere kon zijn, dan de verheffing van de rijken en machtigen. Van zijn stand werd niet meer gesproken, maar slechts van zijn persoon. Hij kwam op de arbeid-markt, waar men loven en bieden ging, waar hij een werktuig werd, in stede van een mensch. Dien toestand naar het verleden terug te drijven en te beletten, dat hij ooit wederkeere, is het doel der katholieke werklieden-vereenigingen. Dat doel moet worden bereikt langs verschillende wegen en met verschillende middelen. Het eerste middel daarbij is te strijden voor de Zondag-rust. Aan de toepassing der Zondagsrust hangt in werkelijkheid de geheele sociale vraag, de geheele arbeidersquaestie. Wanneer eenmaal die strijd ernstig zal volstreden zijn, dan zal men gewaar worden, dat daarmee in het nauwste verband staan het loon-vraagstuk, de woning-quaestie, de arbeid van vrouwen en kinderen. De Zondag-rust toch brengt mede, maakt noodzakelijk, dat men ze in zijn woning kan genieten met vrouw en kinderen en dat men er niet angstig over behoeft te peinzen, hoe het einde der week kan worden gehaald zonder schuld te maken. (*Applaus*)

Noodig ook is, dat het geestelijk leven van den arbeider tot hooger trap worde opgevoerd. Dit behoeft niet alleen te geschieden door de onderwijs, ofschoon gezond en degelijk onderwijs, aller deel behoort te zijn. Het moet vooral zijn een christelijk onderwijs, niet slechts de kunstmiddelen, leerend voor dit aardsche leven, maar schenkend ook een deel van die zedelijke, die zielopvoeding, welke den mensch steeds beter maakt. Zonder de Tien Geboden is lezen, schrijven, rekenen ijdelheid. Met de Geboden is de ontwikkeling des geestes een groote kracht. Gij moet — zoo zeide de spr. — het christelijk onderwijs liefhebben als het beste, wat gij uw kinderen geven kunt, opdat zij het innige bewustzijn krijgen van door God te zijn geschappen en door het bloed van Christus te zijn vrijgekocht. Dan zullen zij eerbied krijgen voor zich-zelven, dan zullen zij aan hen, die niet zonder huivering de arbeidersbeweging gadeslaan, leeren, dat de arbeider er niet uitsluitend aan denkt zijn aardsch lot te verbeteren, maar slechts datgene verlangt, wat hem rechtmatig toekomt. En dan zal men eerbied hebben voor wat hij zoolang heeft geduld en gedragen, als een man, die geen geweld, die geen omwenteling wil, maar slechts de plaats wenscht te bekleeden, waartoe de Heer hem en zijn stand geroepen heeft. — Dit moet gij als verheven doel van uwe vereeniging beschouwen, dus besloot spr. Er zijn nog vele dingen te zeggen, maar wanneer gij op deze groote zaken uw blik gevestigd houdt, dan zult gij het voorbeeld van uw heiligen Patroon kunnen volgen. En al wordt gij dan ook aan de herbergen afgewezen en moet gij schuilen in een stal, dan zal daar het gezelschap der engelen Gods uw deel zijn. Velen, die in de herberg worden afgewezen, vinden waarlijk een beter tehuis dan de vorstenkinderen. En dit blijft waar: de stoffelijke kracht allen vermag niets. Boven het stoffelijke staat en heerscht de ziel, de geest, het geweten. Met deze bondgenooten kan men alles weerstaan, alles overwinnen. Te langen leste verdwijnt en bezwijkt het geweld. De gerechtigheid en liefde Gods blijven. Wanneer gij daaraan vasthoudt — de geheele geschiedenis door vindt men hiervan de bewijzen — dan zal aan u worden bewaarheid het groote woord: „Zoekt eerst 't rijk Gods en zijn gerechtigheid en al het overige zal u worden toegeworpen." (*Donderend applaus*).

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Bij Gouvernements beschikking dd. 4 November jl. N°. 636 is de heer D. B. Castillo belast met het geven van onderwijs in de Spaansche taal ter Openbare Meisjesschool alhier.

—

In de plaats van de twee aftredende leden J. H. M. Ellis en H. de Veer en van wijlen het lid J. W. Heldewier Vignon, zal op Dinsdag, 28 November a. s., in de Raadzaal van het Raadhuis verkiezing van drie leden voor de kamer van Koophandel en Nijverheid plaats hebben.

De kiezers worden herinnerd, dat de stembriefjes kunnen worden ingeleverd van des ochtends 9 ure tot 12 ure des middags.

—

Door den heer Perret Gentil, eigenaar der *Tranvia* zijn aan de verschillenden armenfondsen de volgende gelden uitgekeerd over de maand October:

Armen der Vereenigde Prot. Gem.	25 %	ƒ 29.21
„ Asilo del Pobre	25 %	„ 29.21
R. K. Armen	25 %	„ 29.21
Weeshuis S. Rosa	12½ %	„ 14.60½
Bedelaarsfonds	12½ %	„ 14.60½

—

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Joaquin Valbuena U. Canilo A. Carnevali. Juan Alej. Pinedo. Ester Peña de Marchena. Petra Henriquez. Miguel Verbera. Ana de Castro. Jacob Badoaui. Conchita Castro. Ramon Castillo G. Ersieder Zurun (pl. Plantersrust.)

NEDERLAND.

Zaterdag 7 Oct. had op het Haringvliet te Vlissingen met goed succes de officieele proeftocht plaats met Hr. Ms. ramschip *Reinier Claeszen*, onder leiding van den inspecteur van 's Rijks stoomvaartdienst en in tegenwoordigheid van den schout-bij-nacht Doorman, den hoofdingenieur Calton en verscheiden autoriteiten, alsmede den vertegenwoordiger der koninklijke maatschappij *De schelde* te Vlissingen.

— De minister van Oorlog heeft bepaald, dat voortaan de nieuwbenoemde officieren der infanterie niet meer bij de vesting-bataljons mogen ingedeeld worden.

— De werkzaamheden aan boord van het op de Landswerf in aanbouw zijnde pantserschip *Koningin Wilhelmina* vorderen uitstekend, zoodat dit fraaie grootste oorlogsschip onzer Marine reeds dit jaar waarschijnlijk nog zal gereedkomen.

De kolossale toren werd dezer dagen in zeer korten tijd opgesteld.

— Op een *Vendu* onlangs te 's Gravenhagen gehouden, werd een nieuw gouden tientje met beeltenis van de Koningin erop publiek verkocht voor ƒ 27, buiten het opgeld.

BUITENLAND.

Rome. — Aan den *Temps* wordt uit Rome bericht, dat Leo XIII, bijgestaan door een zijner secretarissen, zich sedert eenig dagen bezig houdt met het samenstellen van een historisch overzicht van de voornaamste gebeurtenissen gedurende zijn pontificaat, dat waarschijnlijk nooit het licht zal zien. De Paus, na eerst eene uitvoerige uiteenzetting te hebben gegeven van den toestand van den Heiligen Stoel, toen hij geroepen was om Pius IX op te volgen en van de betrekkingen tusschen het Vaticaan met de katholieke en niet-katholieke Mogendheden, wijst de gedragslijn aan die hij gemeend heeft te moeten volgen en geeft de redenen daarvoor op. Elke gewichtige gebeurtenis wordt verhaald, opgehelderd en toegelicht. Men verzekert, voegt de correspondent er bij, dat deze pennevrucht van hooge beteekenis binnen kort voltooid zal zijn. Zij is bestemd voor 's Pausen opvolger. Leo XIII wenscht dat de kardinaal, die hem opvolgen zal, zich rekenschap zal kunnen geven van den toestand en zooveel mogelijk dezelfde staatkunde in acht neemt als hij tot welzijn der Kerk gevolgd heeft.

Italie. — De regeering heeft stappen laten doen bij den H. Stoel om tot een compromis te geraken in zake het patriarchaat van Venetië. De Paus is van plan zijn recht te handhaven.

— Te Rome is een bond opgericht onder goedkeuring en aanbeveling van kardinaal Parochi, 's Pausen vicaris voor het bisdom Rome. Op 3 dezer, feestdag van den H. Franciscus van Sales, patroon van den Bond, heeft deze eene bibliotheek geopend, welke den naam Leo XIII draagt, en waarvan de boeken kosteloos worden rondbezorgd. Kardinaal Parochi heeft de schenking van een groot aantal boeken toegezegd. Tevens zal de Bond vanaf 1 November een maandschrift uitgeven onder den titel *Fride Patria* „Geloof en Vaderland."

Frankrijk. — Bevorderen in het dagelijksch leven kleine beleefdheden den goeden toon, — waar ze op staatkundig gebied door Vorsten, of in het internationale leven der volkeren onderling worden bewezen, kunnen ze zekerlijk niet anders dan dienstig wezen voor het behoud des vredes. En waar zich deze wederzijdsche vriendschappelijke verhoudingen vermeerderen, moet zulks gunstig werken op het geheel. Worden ze veelvuldiger — dat is ook een voordeel! — dan neutraliseeren ze tevens een weinig de overdreven beteekenis, welke men aan een enkele daarvan zou kunnen hechten. In laatstbedoeld opzicht zal zonder twijfel gunstig werken, dat, na het bezoek van een Russisch eskader aan de Fransche en van een Engelsch eskader aan de Italiaansche havens, in den loop van November ook een Britsch eskader naar Frankrijk zal komen om het bezoek te beantwoorden, een paar jaar geleden door de Fransche vloot-afdeeling, toen ze uit Kroonstad, terugkwam gebracht aan de haven van Portsmouth. Het is nog niet zeker of Marseille dan wel Cherbourg hiervoor zal worden uitgekozen.

— Charles de Lesseps en zijne echtgenoote zijn per telegraaf naar La Chesnaye ontboden; de toestand van hun vader scheen aanvankelijk zeer ernstig, doch is later eenige beterschap ingetreden, zoodat onmiddellijk gevaar geweken is. Een jaar geleden zou Frankrijk met spanning den afloop dezer ziekte hebben verbeid en zich gereed hebben gemaakt voor een nationale uitvaart voor een harer grootste zonen: nu heeft zijne ziekte hem gevrijwaard voor de schande van eene gerechtelijke vervolging. Ferdinand de Lesseps wordt den 15 November 88 jaar.

— Bij de gespannen Fransch-Italiaansche verhoudingen en op de beraadslagingen van het tegenwoordig te Parijs gehouden congres der landen van de Latijnsche Munt-Unie zal verder zonder twijfel gunstig werken, dat koning Umberto door middel van den Italiaanschen gezant te Parijs belangstellend heeft laten informeeren naar den toestand van maarschalk Mac-Mahon, welke, bij zijn 85jarigen leeftijd, niet onbedenkelijk mag heeten. Koning Umberto — dus is ter bevoegder plaatse aangezegd — heeft met leedwezen de ongesteldheid vernomen van den krijgsman, wiens roemrijk deel aan den oorlog van 1859 bij Z. M. nog steeds in heugenis is. Het is dan ook

---

i su cara a sera; tabata net manera ta un nubia a pasa ariba.

Ta parce koe bo kier el majan tempran — bo ta mira koe mi sabi di cuentanan, e biaha-aki bo a hinca mi jioe den un camisa di onse bare, di berdad. No koe el tin miedoe di bringa, o no, p'esai mi no ta papia. El ta contentoe i darde manera semper i mi ta sigura bo, koe lo el boeta bo soda zeta promer koe bo hajé cohé: ma el ta será i mi tin miedoe koe bo cohele prisioniero of maté mes.

I mi ta su mama, bo sabi?

E muher bieuw a stop i seca su wowo.

Toch na di toer manera, un muher el tabata, maské el tabata mama di *Ruloff Allen*; i coerazon di Nutting a kibra.

Kiko mi por haci pa bo den e cuestion-aki, Senjora Allen? e mariscal a puntra. Bo jioe ta un....:

— Esai no ta haci nada, kiko el ta — bo por salbé. El ta hajé den un trastorno i el ta será di toer banda.

Ma ta mi jioe i awor mi ta bin pidi bo di largé liber. Tuma toer cos koe el ta posede, haci coe nan es koe bo kier, ma largé liber i mi ta doena bo mi palabra — i e palabra-ai ta bon, Bethsheby Allen no a kibré nunca ainda-lo que nos....den tres dia.

— Senjora Allen, ta duel mi, ma esai ta imposibel. Mi kier percura di no herida bo jioe, ma cohele, esai mi mester i lo mi haci.

— Ma si el cohe bo prisionero, kiko anto?

Coe e palabranan-ai e bril berde a cai for di nanisji, e sombré a ser tirá afó atras, e curpa baná a lamanta, den bista di e mariscal spantá tabata para Ruloff Allen, i mientras el tabata saca un revolver pisá, hende por a mira n'é koe su ideanan tabata toer cos liber di pacifico. Su wowonan tabata scoepi flam di candela i odio mortal i ira amargo tabata pintar riba su cara.

Durante un momentoe a reina un silencio profundo, mientras e mariscal hoben tabata mira na e loop mortal.

Mi a bini aki pa doena bo un ultimo ocasion i mi mes mescos, e malhechor a grita. E ocasion-ai ta perdir awor pa nos toer dos.

Mi ta bolbe na ceroenan como un desterrado, bo alcontrario lo no haci sirbisji mas. Bo sâ reza?

Haci esai anto. Den tres minuut bo ta morto, disparcé pa semper for di e mundoe-aki.

Poco-poco Nutting su wowonan tabata rondea den kamber.

Hui tabata imposibel auxilio lo no bini. Un sol gritoe tabata morto inmediato; el tabata perdir i el a perde coerasji;

Di repiente el a mira loop di e pistool bieuw di duelo. Colmo i indiferente manera su bordugoe futuro el a bira na esaki i dici:

Doena mi tempoe pa mi huma un sigar ainda.

Allen a miré un momento skerpi i el a ria.

— Huma? Pues, si, un sigar, el dici alafin. I es ora-ai el a larga su revolver zak i el a hinké den su sacoe pa por cumpli coe deseo di su víctima i doené un sigar.

— O, no molestia bo, Nutting dici bedaard, mi tin algun aki, i liher manera rayo su manoe a drenta latji di lessenaar, camina e pistool di duelo tabata.

— Abao coe bo manoenan, Allen a grita.

Ma tabata muchoe laat. Un tiroe skerpi penetrando a sona, un gritoe sol, un plof duroe riba vloer i toer cos a caba.

Luz di luna tabata penetra den nubianan i luza pa glasnan mientras Nutting, bleek temblando, tabata tene un pistool na huma den su manoe nervioso,

E bala di plata no a faya su doel i el a bolbe na su donjo. Ruloff Allen, e bandido, tabata morto, i e mariscal di Estados Unidos salbá.

's Konings vurige wensch, dat maarschalk Mac-Mahon nog lang behouden blijve voor Italië's dankbaarheid zoowel als voor de bewondering van het dappere Fransche leger. Deze hartelijke woorden vol piëteit van den Koning-edelman, zullen menige Franschen oudgediende en mogelijk ook velen van het tegenwoordig geslacht, van harte goed doen en eene gunstige werking uitoefenen op eene betere verhouding tusschen de oude kameraden.

— „In Frankrijk is er niemand die den oorlog wenscht," verklaarde Zola te Londen aan een journalist. De groote schrijver kon, al is hij, naar zijn zeggen geen politicus, verzekeren, dat onder geen omstandigheden Frankrijk een aanval zal doen. Frankrijk zal zich alleen verdedigen als het wordt aangevallen. Zola ontkende het bestaan van het denkbeeld van revanche niet, naar „er is groot onderscheid tusschen het koesteren van denkbeelden en het uitvoeren daarvan, zeide Zola, die zijn landgenooten kent „Gij kunt mij geen Fransch staatsman noemen, die den oorlog wenscht. De hr. Carnot zeker niet; zijn vermoedelijke opvolgers: Challemel Lacour of Casimir Périer evenmin. Het heet zelfs dat eerstgenoemde genegenheid koestert voor Duitschland. De hr. Déroulède en zijne volgers, die het wel goed vonden dat de honden van den oorlog ontketend werden, hebben zich in den laatsten tijd in de staatkunde onmogelijk gemaakt. Anders hebben wij geen militaire partij en geen generaal die zich met oorlogslauweren wil omkransen. Wij zijn meer democratisch, breeder van opvatting, vreedzamer geworden." Onmogelijk zou, zegt Zola, de oorlog alleen dan zijn wanneer de Elzas terug gegeven werd, maar dat kan niet en daarom ligt er nog altijd een hoop stroo aan de Fransche grens, waar men dus beter doet niet te rooken.

— De naaste bloedverwant van wijlen den Graaf de Chambord, zegt *Le Figaro*, is niet, zooals men algemeen gelooft, Don Carlos, maar prins Victor Napoleon. De pretendent der Bonapartisten is de naaste afstammeling der laatste koningen uit het huis van Bourbon. Een overgrootmoeder van den Prins, Koningin Clotilde, gemalin van Karel Emanuel III van Sardinië, was de zuster van Lodewijk XVI, Lodewijk XVIII en Karel X.

— In een brief gericht tot den aartsbisschop van Bourges zegt de Paus: „Niemand kan onze raadgevingen en plannen betreffende het Fransche volk als duister of onzeker beschouwen. Ons eenig doel was, de wonden, die de tijd en menschenhanden het toebrachten, te heelen en in al zijne zonen een gemeenschappelijk streven op te wekken, n.l. dat zij in de voetstappen zouden treden van voorvaderen, die door hun onwankelbaar geloof en hun liefde voor hunnen godsdienst de eer en den roem van hun land uitmaakten."

Duitschland. — Van de tegenwoordige gunstige verstandhouding tusschen Duitschland en Italië getuigt weder: ten eerste de benoeming door den Keizer van den Prins van Napels tot bevelhebber à la suite bij het 145e infanterie-regiment te Metz, en ten tweede het feit, dat door Berlijnsche bankiers eene voorschotleening van 40 millioen is aangegaan met de Italiaansche Banca Nationale, Banca Generale en Credito Mobilare.

— „Sein Vaterland muss grösser sein." De *Neue Kurs*, een blad dat naar gezegd wordt betrekkingen met Caprivi heeft, geeft den raad bij een mogelijken oorlog met Frankrijk ingeval van overwinning niet minder dan 7 Fransche departementen te annexeeren. Deze departementen zijn: het Noorden, de Maas, de de Meurthe, de Vogeezen, de Opper-Saône, de Doubs en de Jura. Het blad zegt o. a.: „De bevolking dezer streken, is van Duitschen stam, hoewel zij sedert de middeleeuwen Franschen zeden heeft aangenomen."

Engeland. — De onlangs vermelde betooging te Dublin, ter eere van Parnell's nagedachtenis, leverde het bewijs, dat de geest van Parnell onder de Iersche Parnellisten nog volstrekt niet uitgebluscht is, maar integendeel weer krachtiger ontwaakt. Daarom ook moet er beteekenis gehecht worden aan hetgeen de aanvoerder der Parnellistische groep in het Lagerhuis, John Redmond, bij eene tweede betooging de Rotunda te Dublin, ten aanhoore van eenige duizenden geestverwanten in het midden bracht.

Redmond toch sprak over de werkelijke wenschen der Parnellistische home-rulers. Hun streven is, zeide hij, de Iersche partij, gelijk Parnell haar samensmeedde, onafhankelijk te houden van elke der beide groote politieke partijen in Engeland (Maar dat willen de nationalisten ook!); en hun einddoel is geen ander, dan voor Ierland te verkrijgen „gansche en volledige erkenning van deszelfs individueele nationaliteit en van het door God aan de Iersche natie geschonken recht om zichzelve te regeeren."

Daarom bestempelde hij als valsch en onwaar de bewering van John Dillon, dat Gladstone's *Home Rule Bill* eene volledige bevrediging inhield van het nationale verlangen. En hoewel hij niet beweren wilde, dat Ierland onverstandig had gehandeld met deze *bill* voorloopig als eene overeenkomst te aanvaarden, hield hij vol, dat er geen grovere aanmatiging of domheid denkbaar was, dan deze *bill* voor te stellen als eene volle en afdoende bevrediging van Ierland's nationale eischen.

Is het wonder, dat de Engelsche unionisten uit dergelijke onhandige uitingen munt slaan! — Redmond en de Parnellisten, schrijft de *Pall Mall Gazette*, weten en zeggen hetgeen wij, unionisten, steeds geweten en gezegd hebben, namelijk dat deze *Home Rule Bill* slechts een eerste stap moet wezen tot die finale afscheiding en politieke onafhankelijkheid, welke de traditie is van het Iersche nationalisme.

Maar de *Pall Mall* vergeet, dat Redmond slechts eene klijne groep vertegenwoordigt, en John Dillon de geheele Iersche natie.

— De Sheffield gehouden bijeenkomst van burgemeesters der belangrijkste steden uit de Engelsche mijnstreken met gedelegeerden van den mijnwerkersbond en van de mijneigenaars, is door die burgemeesters aan beide partijen een voorstel gedaan om de werkstaking te doen eindigen, hetwelk op den volgenden grondslag berust. De mannen zullen den arbeid hervatten tegen het oude loon, maar dan ook genoegen moeten nemen met eene loonsverlaging van 7 percent, ingaande 6 weken nadat de arbeid overal zal zijn hervat. De gedelegeerden der mijnwerkers beloofden over deze voorstellen eene hoofdelijke stemming door de arbeiders uit te schrijven. De patroons zullen over het voorstel met elkander beraadslagen.

— De regeering moet besloten hebben bemiddelend op te treden tot het doen eindigen der groote werkstakers onder de arbeiders in de steenkolenmijnen, doch eerst dan, wanneer beide partijen deze tusschenkomst vragen. Tot nu toe is men in ieder graafschap zoowat, afzonderlijk doende. Naar aanleiding van de, op de bijeenkomst te Sheffield door de burgemeesters gedane voorstellen, hebben op eene te Atherstone gehouden vergadering de mijneigenaars van Warwickshire besloten, overeenkomstig die voorstellen het werk te doen hervatten tegen het oude, onverminderde loon,. en eerst de loonsverlaging met 10 percent — abusievelijk, naar het schijnt, werd eerst het cijfer 7 gemeld — te doen in werking treden over 6 weken, dus begin December. In het district Colton zullen op die voorwaarden een achttal mijnen heropenen. In Derbyshire denken de patroons er anders over. Op eene bijeenkomst van mijn-eigenaars uit dat graafschap werd andermaal besloten het verzoek der werklieden, om voor het oude loon te blijven door-arbeiden, te verwerpen. Om een einde te maken aan de tegenwoordige ellende stellen de patroons voor het werk te hervatten tegen een met 15 percent (de oorspronkelijke eisch was 25) verlaagd loon. Verder bewilligen de patroons in de benoeming van een verzoeningsrechtbank, waarin eigenaars zoowel als arbeiders zullen vertegenwoordigd wezen, tot regeling der loonen-quæstiës voor de toekomst. Van de zijde der werklieden, onder wie de zaak een soort van plebisciet zal worden uitgeschreven, wordt niets gemeld.

— Op het strand bij Riga, dicht bij de badplaats Bilderlingshof, is 8 October door visschers een gekurkte flesch gevonden, waarin een in het Russisch geschreven briefje, luidende:

9,45 n. m. De Russalka aan den grond geloopen: alles verloren! Bidt God voor onze redding. Frolow."

De flesch is door de visschers geopend en aan de politie ter hand gesteld.

Belgie. — Bij het bestuur van den Congostaat is een telegram ontvangen uit Kassongo, in de residentie Sefu, meldende, dat commandant Dhanis aan den Boven-Lualala den zoon van Tippo Tip heeft gevangen genomen, en dat de omstandigheden den Europeanen in die streek zeer gunstig waren.

— Het begin van ontspanning in Engeland, werkt, naar het schijnt, gunstig op Belgie. In Charleroi vergunden de „ridders van den arbeid," te beginnen met Woensdag, de hervatting van het werk, waarmede trouwens reeds voor dit hun besluit op eene te La Louvière gehouden bijeenkomst van het uitvoerend comité van den mijnwerkersbond, werd mede besloten, dat de werkstaking voor geëindigd zal worden verklaard. In een manifest, waarin wordt medegedeeld, dat zekere verhoogingen zijn bewilligd, zal aan de werklieden van dit besluit worden kennis gegeven, onder uitnoodiging tot hervatting van den arbeid.

Spanje. — In den ministerraad heeft de minister van Oorlog de plannen voorgelegd voor de versterking van Melilla en de wijze waarop deze werken zullen worden uitgevoerd indien de Kabylen, opgehist door de Marabouts, zich daartegen verzetten. De geestdrift onder het volk vermindert nog niet. De minderjarige jongelingschap van Madrid heeft verzocht naar Melilla te worden gezonden: de metselaars van Barcelona hebben aangeboden den bouw der forten te Melilla te verrichten. Uit Melilla wordt geseind, dat de Marokanen, de vrouwen en kinderen hunner stamgenooten om het leven gebracht hebben, welke niet aan den strijd wilden deelnemen. Zij bewaken ten getale van 7000 de omstreken van Melilla, terwijl de Spanjaarden last gekregen hebben om de grootst mogelijke zorg te dragen, dat den Marokanen gene wapenen of minutie verstrekt werden.

Oostenrijk. — De plotselinge dood van den vice-president van het Hongaarsche huis van afgevaardigden Alexius von Bokross, die door de opening voor de lift in zijne woning 2 verdiepingen naar beneden viel, moet volgens de ontvangen berichten aan zelfmoord worden toegeschreven en werkt veel opzien. Bokross was door de barones Mondbach beschuldigd, als haar voormalige advocaat eene groote geldsom onder zich te hebben gehouden en het door haar begonnen proces dreigde slecht voor Bokross te zullen afloopen. Reeds vroeger is hij korten tijd in de gevangenis geweest, beschuldigd van eene valsche getuigenis te hebben afgelegd.

— In het huis van afgevaardigden diende de minister-president een wetontwerp in, strekkende tot aanvulling of wijziging der kieswet. Hij verklaarde, dat de regeering, overtuigd van de noodzakelijkheid van kiesrechthervorming, het initatief heeft genomen tot deze belangrijke quæstie. Het doel van het ingediende ontwerp is, allen die hun burgerplichten vervullen, in staat te stellen deel te nemen aan het politieke leven door uitoefening van het kiesrecht.

— In het Hongaarsche volkshuis heeft de oppositie de regeering geïnterpelleerd over de antwoorden, door keizer Frans Jozef gegeven op adressen van gemeenteraden, hem te Boros-Sebes en te Günz aangeboden. De afgevaardigde Barta wilde, dat men der regeering deswege een votum van afkeuring zou geven. Graaf Apponyi evenwel stelde voor, een adres tot de Kroon te richten, houdende verklaring, „dat de Hongaarsche natie een onwrikbaar vertrouwen stelt op haren Souverein, maar nu ook den wensch uitspreekt, dat haar Souverein wederkeerig vertrouwen stelle in haar en alle ongerustheid wegneme, door de bedoelde antwoorden bij het volk gewekt." Het wetsontwerp tot invoering van het burgerlijk huwelijk heeft, naar verzekerd wordt, thans de Keizerlijke goedkeuring ontvangen en wordt eerstdaags bij het volkshuis ingediend.

Denemarken. — Doen zich verschijnselen voor, die op eene verzoening op staatkundig gebied schijnen te wijzen. Bij de eerste lezing in het „Folkething" van het ontwerp-begrooting hielden de rapporteurs zoowel der rechter-als der linkerzijde redevoeringen in het belang eener vredelievende oplossing der hangende geschillen, voor de voortzetting der beraadslagingen en in het belang der beweging op landbouwgebied.

Rusland. — De cavalerie zal nieuwe sabelscheeden krijgen die van hout vervaardigd en met eboniet overtrokken zijn. Naar de *Nowosti* mededeelt, is dit eene uitvinding van den Bergingenieur Ismoskoff. Aan de geweerfabriek te Slataest is de levering van 50,000 stuks dezer scheeden opgedragen. De proefneming met de scheeden bij enkele regimenten is zeer goed geslaagd. Warmte, koude, of vochtigheid hebben er den minsten invloed op.

China. — De Keizer is tegenwoordig ongesteld. Een gemakkelijke patiënt voor zijne geneesheeren schijnt Z. M. niet te wezen. Vier doctoren van de academie van geneeskunde te Peking werden te gelijk door hem ontboden, om hen over zijn ziekte te raadplegen. Maar het oordeel der geleerde heeren beviel den Keizer niet, en twee van hen mishaagden hem zelfs zoozeer, dat hij hen strafte met de inhouding van een jaar traktement.

Azie. — Te Kalaupapa (Hawaï) is den 11n Sept. een gedenkteeken onthuld voor nu wijlen pater Damien den zelf opofferenden katholieken Priester, die uit eigen beweging onder de melaatschen is gaan wonen, om hen te troosten en op te beuren. De plechtigheid werd bijgewoont door den minister van binnenl. zaken, den procureur-generaal, den Engelschen bisschop, den R. C. Bisschop en de melaatschen. Na een treffende rede van den onder-secretaris van buitenlandsche zaken Stiles, viel het omhulsel. De bisschop van Panopolis nam het gedenkteeken over in naam der katholieke Zending. Het monument, geschonken door het Nationaal Leprosy Fund in Engeland, is een eenvoudig kruis, waarop de spreuk: „De hoogste liefde, die de mensch heeft, is zijn leven te geven voor zijn naasten."

Amerika. — Wij lezen in het *Freemans Journal* van New-York:

De eerste week van September kan men met recht noemen de Katholieke week van de internationale tentoonstelling te Chicago. Van 4 tot 9 September is er een algemeen Katholiek Congres gehouden. Ieder diocees zond op elke vijfduizend geloovigen een afgevaardigde, die door den bisschop was aangewezen. Eveneens hadden de seminariën, de Katholieke Universiteit, de colleges hunne vertegenwoordigers. Het congres werd geopend door Kardinaal Gibbons, bij welke plechtigheid Mgr. Satolli, de Apostolische delegaat, tegenwoordig was.

Na het Katholieke Congres had er eene vergadering plaats, waartoe vertegenwoordigers van alle godsdiensten ter bijwoning waren uitgenoodigd. Den 10den September werd ook deze geopend door Zijne Eminentie Kardinaal Gibbons, aartsbisschop van Baltimore. De hoogvereerde prelaat trad vooruit op de estrade, waar hij eene eereplaats innam, en bad in het Engelsch duidelijk en statig het Gebed des Heeren, dat door de duizende aanweezigen, behoorende tot alle godsdienstige belijdenissen ingetogen werd aanhoord. Den tweeden dag werd het bestaan van God verdedigd en bewezen door een Katho-

lieken, door een Protestantschen en door een Israëlitischen godgeleerde. Het was echter opvallend, dat de Mahomedanen, getrouw blijvend aan hun geest van fanatiek exclusivisme, zich niet lieten vertegenwoordigen bij deze plechtige zittingen.

— Mgr. Ryan, aartsbisschop van Philadelphia., heeft de volgende mededeelingen gedaan omtrent de Indiaansche missiën. „Wij hebben in 12 staten missiën en onze zorg strekt zich uit over een bevolking van 50,000 Katholieke Indianen. De missionarissen, waarover wij beschikken, zijn ten getale van 113 priesters, behoorende tot verschillende Orden en worden bijgestaan door tal van vrouwencongregatiën. Wij hebben 82 scholen en ongeveer 150 kerken; wij brengen met steun van de regeering meer dan 5000 kinderen groot en in het afgeloopen jaar doopten wij meer dan 2000 Indianen. In Indiana hebben wij een normaalschool met 81 leerlingen, waarvan er 4 weldra de H. Priesterwijding zullen ontvangen. Wij hebben ook ambachtscholen waar de kinderen in de verschillende vakken onderwezen worden.

VERSCHEIDENHEDEN.

Er wordt dikwijls gezegd, dat muzikale menschen, dat is, zij die voor de muziek veel gehoor en veel gevoel hebben, met kleine ooren begiftigd zijn. En zij die groote ooren hebben, worden aangezien voor onmuzikaal. Dus heeft het bij degene, die zoo redeneert, iets minder aangenaams, iets onbeschaafds, als men groote ooren heeft.

In hoeverre zulke legendes waarheid bevatten, is altijd moeilijk uit te maken, ten minste de meeste van dergelijk soort meeningen, die leven onder het volk, blijken bij nadere beschouwing al zeer weinig grond te hebben.

Uit de portretten, die tijdens het leven van Mozart, van dezen musicus genomen, is het gebleken, dat hij zeer gewone ooren had. Zelfs wanneer er eenig verschil is op te merken, dan zijn Mozarts ooren eer grooter dan kleiner, dan die van gewone menschen kinderen.

Vader. Kom jongen gij zijt de oudste en gij moet aan uw jongeren broers en zuster wat toegeven.

Zoon. Ja Pa, dat zegt u altijd, maar het is nog nooit gebeurt, dat u mij wat hebt toegegeven.

VALE UNA ONZA DE ORO.

En el verano de 1879 un buque de vela chocó contra una roca, cerca de la costa de Irlanda, y en una hora se fué á fondo. El tiempo estaba muy cerrado y nebuloso, pero, afortunadamente había poco viento, el mar estaba tranquilo y la costa no distaba más de medía milla. De la gente del buque se salvaron todos, á excepción de uno, un pasajero que se ahogó á pocas brazas de la bahía, en agua muy profunda. Cuando su cuerpo se recogió, se vió que el pasajero mismo se había despojado de sus vestidos, pero que al rededor de la cintura llevaba un ancho cinturon de cuero, *extraordinariamente pesado, lleno de monedas de oro.* Este tesoro fué el que le costó la vida. Si en el último momento hubiera podido este hombre deshacerse del cinturon y arrojar el dinero, hubiera alcanzado la orilla sano y salvo; pero no pudo hacerlo, y pereció.

Bajo diferentes circunstancias, saquemos también nuestra conclusión, después de hacer constar los hechos:—

En una carta fechada en Valencia á 6 de Mayo de 1893, la Señora Josefa Martínez escribe que por espacio de cuatro años había venido sufriendo de dolor de cabeza y de cierto dolor en el estómago. Probó diferentes remedios y cambio de aguas varias veces, pero sin embargo, no experimentó el menor alivio con unos, ni con otras. Desde luego se comprenderá que esto no sólo le causaba disgusto, sino gastos. Ay, cuantos gastan tiempo y dinero buscando en vano la salud, y hacen inútiles esfuerzos por arrojar el peso de una enfermedad. De qué buen grado sacrificarían el dinero, si á cambio de él pudiesen siquiera obtenér la salud! Pero perder á un tiempo mismo dinero y salud, y hacer tentativas que terminan en otros tantos fracasos, sólo sirve para hacer creer al paciente que no existe remedio para su enfermedad, que le llena los días de dolor, y de melancolía.

Pero felizmente para la Señora Josefa Martínez, dió al fin con lo que por tanto tiempo había andado buscando. Veamos lo que dice. "He vivido en el Grao, y allí, en la farmacia de Izquierdo, oí hablar del Jarabe Curativo de la Madre Seigel, y lo compré, y, gracias á su uso, he restablecido por completo mi salud. Si esta medicina me hubiera costado una onza de oro, no me hubiera dolido el gasto Doy á Vdes, Señores, gracias de todo corazón, por este remedio á que tanto debo, y quedo de Vdes." (Firmado) Josefa Martínez, Calle del Palomar, No. 8, Valencia.

No pretendemos que en ese restablecimiento haya nada de milagroso, pues el único milagro de él consiste en que el Jarabe Curativo de la Madre Seigel (á diferencia de todas las demás medicinas que había empleado) era perfectamente adecuado á su enfermedad, que era—la indigestión ó la dispepsia. Esta enfermedad es tan común y tan destructora, que casi podríamos decir que no existe otra. Ella envenena la sangre y es la causa directa del reumatismo, de la gota, de la influenza, la bronquitis, la tisis, y de todas las formas de postración nerviosa. Sean cualesquiera los síntomas, el estómago es entónces la fuente del desarreglo. Y esta es la razón del infalible éxito del Jarabe Curativo de la Madre Seigel en la curación de esta clase de enfermedad, lo que logra con facilidad manifiesta, aun después que los médicos más famosos se han reconocido impotentes para salvar al enfermo. El sistema digestivo es la fuente de la vida, de la salud y de la robustez; póngasele en órden, y todos los dolores desaparecen; extíngase la llama, y no arde ya más.

Otro testigo de la bondad de este medicamento:—

"Hace unos dos meses me hallaba en la farmacia de D. Fernando Pina, consultándole respecto al medicamento que debería emplear para curarme un dolor de estómago (dispepsia gástrica), del cual venía sufriendo hacía largo tiempo. Me recomendó el Jarabe Curativo de la Madre Seigel, y hoy en día he de darle las gracias por su consejo; pues después de haber usado tan solo dos botellas de él, me vi completamente libre de la enfermedad. Gracias al Jarabe Curativo de la Madre Seigel, me hallo tan bien y tan fuerte que puedo volver otra vez á mi trabajo. Reciba, pues, la expresión de mi gratitud." (Firmado) Florencio Castro, Provincia de Burgos, Santo Domingo de Silos; Enero. 10, 1893.

La venta, rápidamente creciente, de esta preparación, demuestra la gran estima en que es tenida por todos cuantos la han usado. No sólo aquellos que están gravemente enfermos, sino la mayor parte de los que están ligeramente indispuestos deberían probar sus virtudes. Prevenir, es mejor que curar; no descuidarse, ni perder tiempo, porque, aunque no cuesta una onza de oro, vale más que una mina llena de ese metal.

Porqué, y qué es el dinero, sin la salud?

BEKENDMAKING.

De publieke verkoop van ZILVEREN EN GOUDEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank*, van 1 Januari t/m. 30 Juni 1891, onder N°. 4901 A t/m. N°. 8923 A zal plaats hebben op Donderdag den 16n. November a. s. en volgende dagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, 6 November 1893.
De Voorzitter.
M. P. CURIEL.

ANUNCIO

Beendementoe público di PREENDANAN koe tien plaka fiá riba nan na *Spaar- en Beleenbank*, eesta eesnan di fo di 1 di Januari te 30 di Juni di 1891, bao di noember 4901 A te noember 8923 A, lo toema lugar Djaweebs, dia 16 di November i dianan koe ta sigui.

Ta pidi interesadonan di evita e beendemeentoe ayi pagando intres koe nan ta debe.

Corsouw, 6 di November 1893.
President,
M. P. CURIEL.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1893.	Veneznel.	Philadelphi.	Venezuela.	Carcacas.	Philadelphia	Caracas.
Vertrekt van NEW YORK....	Oct. 14	Oct. 25	Nov. 4	Nov. 14	Nov. 25	Dec. 5
Komt aan te CURAÇAO	„ 20	„ 31	„ 10	„ 20	Dec. 1	„ 11
Vertrekt van „	„ 21	Nov. 1	„ 11	„ 21	„ 2	„ 12
Komt aan te PTO. CABELLO	„ 22	„ 2	„ 12	„ 22	„ 3	„ 13
Vertrekt van „	„ 23	„ 2	„ 13	„ 22	„ 4	„ 13
Komt aan te LA GUAYRA..	„ 24	„ 3	„ 14	„ 23	„ 5	„ 14
Vertrekt van „ ..	„ 26	„ 7	„ 17	„ 27	„ 7	„ 18
Komt aan te PTO. CABELLO	„ 27	„ 8	18	28	„ 8	„ 19
Vertrekt van „	„ 27	„ 8	„ 18	„ 28	„ 9	„ 19
Komt aan te CURAÇAO	„ 28	„ 9	„ 19	„ 29	„ 10	„ 20
Vertrekt van „	„ 28	„ 10	Sept. 20	„ 29	„ 11	„ 20
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	„ 29	„ 11	„ 21	„ 30	„ 12	„ 21
Komt aan te NEW-YORK...	Nov. 4	„ 17	„ 27	Dec. 6	„ 18	„ 27

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO......	Oct. 21	Nov. 1	Nov. 11	Nov. 21	Dec. 2
Komt aan te MARACAIBO......	22	2	12	22	3
Vertrekt van „	26	8	18	27	9
Komt aan te CURAÇAO........	27	9	19	28	10

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.



Paul F. G. CURIEL

biedt het geëerde publiek zijne diensten aan tot het geven van lessen in de Fransche taal en in het Italiaansch- of dubbel boekhouden.

Grondtaal: Hollandsch of Spaansch

Curaçao, 13 Juni 1893.